

#3 Rachunek niepewności pomiarowej

■ Pochodne wyższych rzędów i wzór Taylora

Pochodne wyższego rzędu:

$$f'(x) = \frac{df}{dx} = \lim_{\Delta x \rightarrow 0} \frac{f(x+\Delta x) - f(x)}{\Delta x}$$

$$f(x) = x^n \rightarrow f'(x) = (x^n)' = \underline{nx^{n-1}}$$

Pochodna drugiego rzędu to po prostu pochodna pochodnej, itd.

$$\bullet f''(x) = \frac{d^2 f}{dx^2} = \frac{d}{dx} (f'(x)) = (f'(x))'$$

$$\bullet f'''(x) = \frac{d^3 f}{dx^3} = \frac{d}{dx} (f''(x)) = (f''(x))'$$

• pochodna n-tego rzędu

$$f^{(n)}(x) = \frac{d^n f}{dx^n}$$

Przykład:

$$f(x) = \operatorname{tg} x \quad f''(x) = ?$$

$$f'(x) = \frac{df}{dx} = (\operatorname{tg} x)' = \left(\frac{\sin x}{\cos x} \right)' = \frac{\sin^2 x + \cos^2 x = 1}{\cos x \cos x - (-\sin x) \sin x} = \frac{1}{\cos^2 x}$$

$$f''(x) = \frac{d^2 f}{dx^2} = \left(\frac{1}{\cos^2 x} \right)' = \left([\cos x]^{-2} \right)' = \left\{ \frac{df(g(x))}{dx} = \frac{df}{dg} \cdot \frac{dg(x)}{dx} \right\} =$$

$$= \left\{ \begin{array}{l} \cos x = g \\ f = g^{-2} \end{array} \right\} = \frac{d(g^{-2})}{dg} \frac{dg}{dx} = -2g^{-3} \frac{d \cos x}{dx} =$$

$$= -2 \cos^{-3} x (-\sin x) = 2 \frac{\operatorname{tg} x}{\cos^2 x}$$

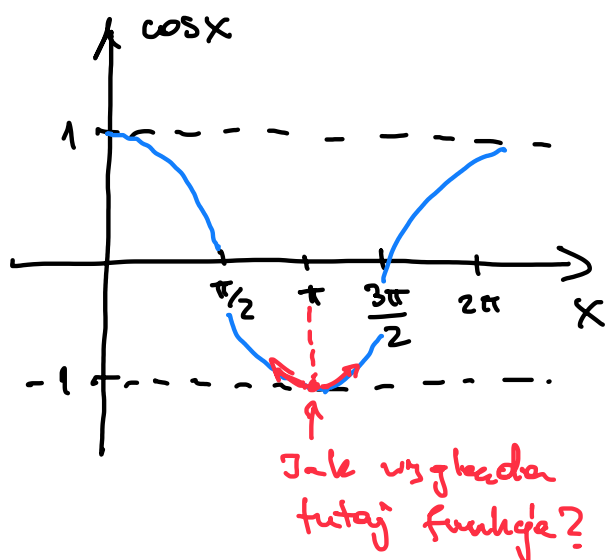
$$\left\{ \left(\frac{g}{f} \right)' = \frac{g'f - f'g}{f^2} \right\}$$

pochodna ilorazu funkcji f: g.

Wzór Taylora

Do wolnej funkcję różniczkowalną w danym punkcie możemy przybliżyć za pomocą wielomianu, którego możemy skonstruować za pomocą poniższego wzoru:

$$f(x) = f(x_0) + \frac{1}{1!} f'(x_0)(x-x_0) + \frac{1}{2!} f''(x_0)(x-x_0)^2 + \frac{1}{3!} f'''(x_0)(x-x_0)^3 + \dots$$

Chcę wiedzieć jak wygląda $\cos x$ w pobliżu $x_0 = \pi$ tak, aby $x = \pi + \varepsilon$?

$$\cos(x) = \cos(\pi) + \frac{1}{1!} (\cos x)' \Big|_{\pi} (x-\pi) + \frac{1}{2!} (\cos x)'' \Big|_{\pi} (x-\pi)^2 + \frac{1}{3!} (\cos x)''' \Big|_{\pi} (x-\pi)^3 + \dots$$

$$= \cos \pi + \underbrace{(-\sin \pi)}_{\uparrow 0} (x-\pi) + \frac{1}{2!} (-\cos \pi) (x-\pi)^2 + \frac{1}{3!} \underbrace{(\sin \pi)}_{\uparrow 0} (x-\pi)^3 + \dots =$$

$$= -1 + \frac{1}{2} (x-\pi)^2 + \dots$$

Idea jak wykorzystać wzór Taylora do obliczenia niepewności pomiarowej złożonej wielkości

$$X = \bar{x} + \Delta x$$

$\uparrow$ wartość

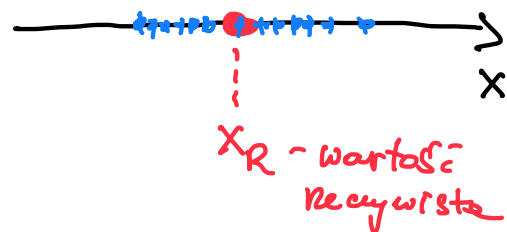
$$f(x) = \frac{1}{(1+x)^2} =$$

$$\uparrow \bar{f} + \underbrace{(\quad) \Delta x}_{\text{niepewność}}$$

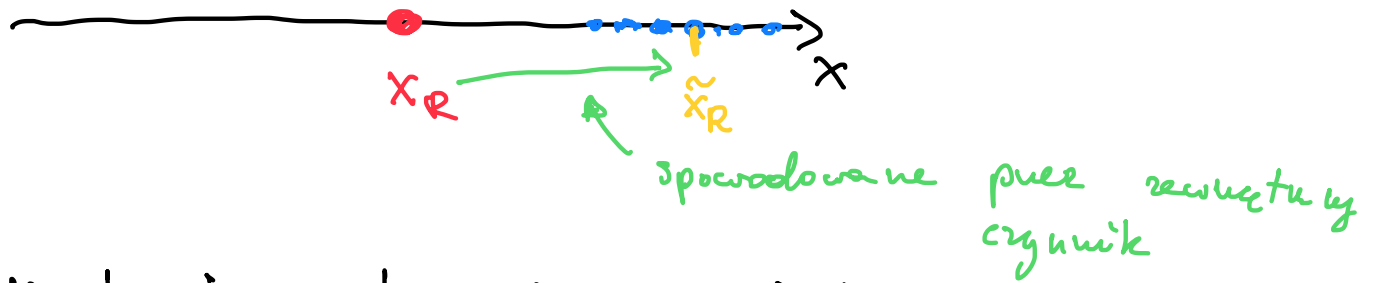
rozwiązaniem (wzór Taylora)

■ Rachunek niepewności pomiarowej

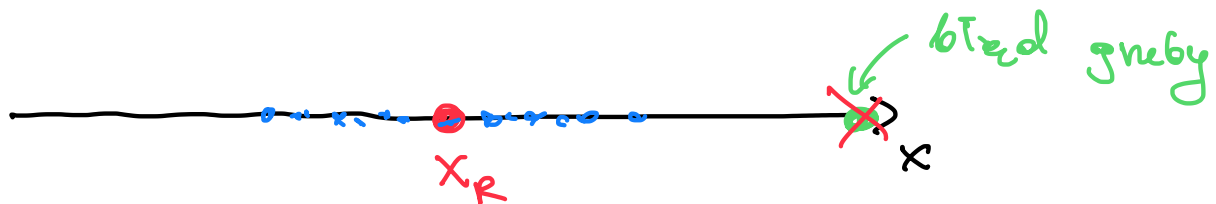
- Rookaje błędów pomiaru
- błąd przypadkowy jest spowodowany losowym odchyleniem wyniku pomiaru od wartości rzeczywistej

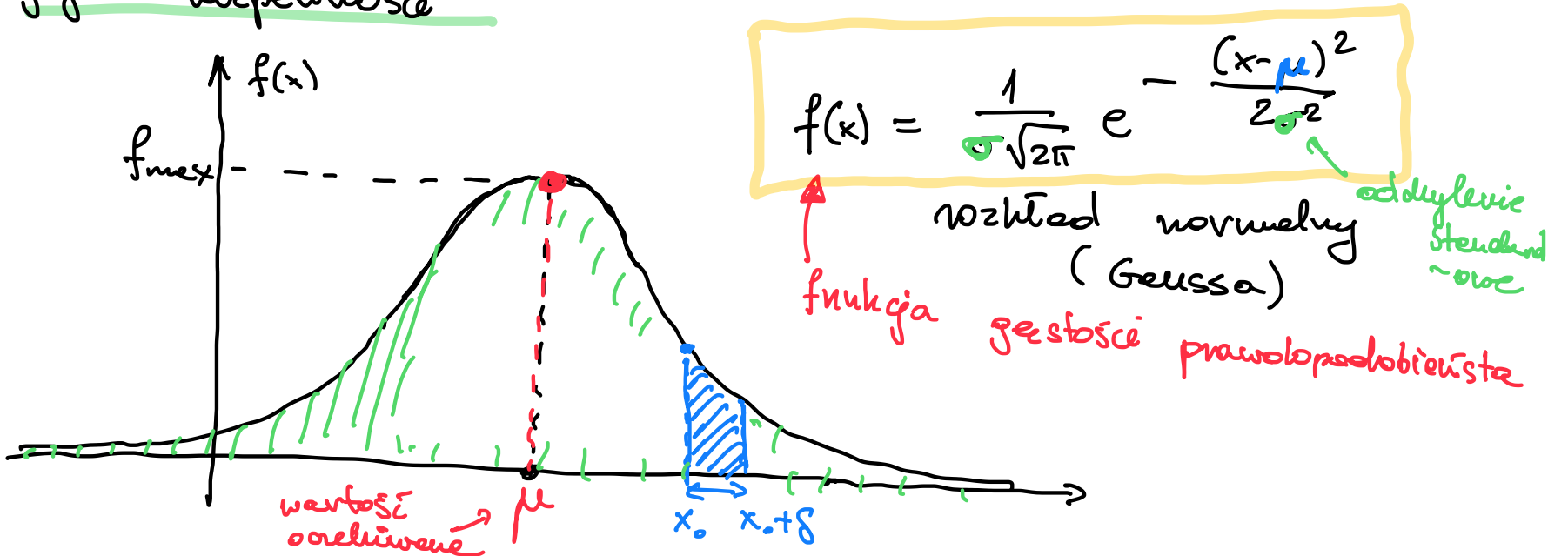
- błąd systematyczny występuje, gdy przy powtarzaniu pomiaru wysypuje ta sama różnica między wynikami pomiarów, a wartością rzeczywistą

- błąd grubo występuje, gdy różnica między wynikiem pomiaru a wartością rzeczywistą jest bardzo duża.

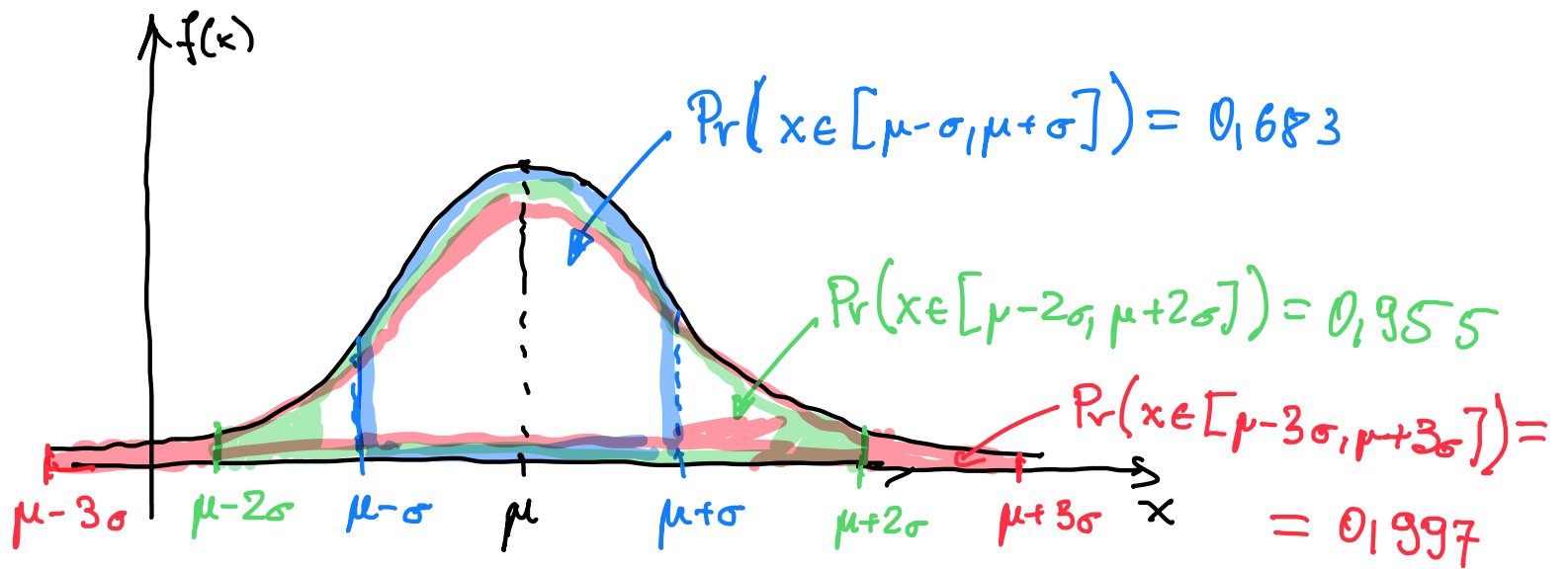
• Rozkład normalny i estymacja wartości pomiaru oraz jego niepewności

Prawdopodobieństwo, że $x \in [x_0, x_0 + \delta]$ wynosi

$$Pr(x \in [x_0, x_0 + \delta]) = \frac{\text{Pole pod wykresem między } x_0, \text{ a } x_0 + \delta}{\text{Pole pod całym wykresem od } -\infty \text{ do } +\infty}$$

1

Dla rozkładu normalnego prawdopodobieństwo tego, że wartości pomiaru x znajduje się w przedziale:

- od $\mu - \sigma$ do $\mu + \sigma$ jest równe 68,26%
- od $\mu - 2\sigma$ do $\mu + 2\sigma$ jest równe 95,46%
- od $\mu - 3\sigma$ do $\mu + 3\sigma$ jest równe 99,74%

przedział ufności

poziom ufności

Okazuje się, że najlepszym estymatorem wartości oczekiwanej μ dla serii pomiarowej, którą przyjmujemy jako wartości rzeczywiste niewinnej wartości, jest wartość średnia z wykonanych pomiarów:

przyjmujemy, że $\bar{x} = x_R$

$$\bar{x} = E(\mu) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i$$

↑ wartość średnia   ↑ l. pomiarów   ← wartości pomiaru

Niepewnością pomiaru nazywamy różnicę między wartościami zmienną, a wartościami rzeczywistymi:

$$\Delta x = x - x_R$$

↑ niepewność pomiaru   ↑ wynik pomiaru   ← wartość rzeczywista

(niepewność bezwzględna)

Względna niepewność pomiaru:

$$\delta x = \frac{\Delta x}{x_R} = \frac{x - x_R}{x_R} \leftarrow \text{wielkość bezwymiarowa!}$$

Beżnikemy pnyfnowac odchylenie standardowe
za miare niepewnoři pomiaru. Najlepszym
estymatorem odchylenia standardowego pojedynczego pomiaru:

$$s(x_i) = E(\sigma) = \sqrt{\frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}$$

ilość pomiarów   wynik pomiaru   wartość średnia

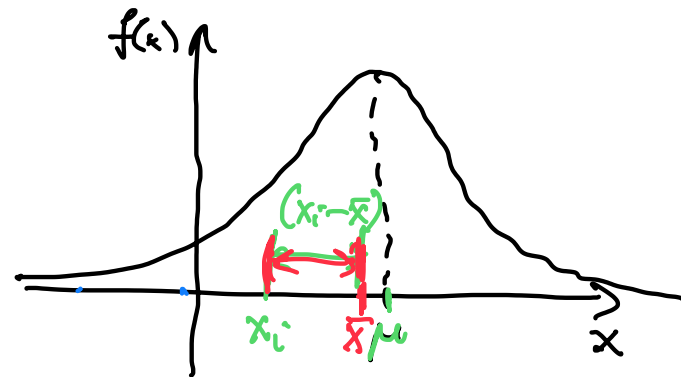
Najlepszym estymatorem odchylenia standardowego dla
wartości średniej jest:

$$s(\bar{x}) = \frac{s(x_i)}{\sqrt{n}} = \sqrt{\frac{1}{n(n-1)} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}$$

Nykonyjąc serie pomiarów zwiększamy dokładność pomiaru
zwiększając liczbę pomiarów!

$$s(\bar{x}) = \sqrt{\frac{1}{n(n-1)} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}$$

zawsze dodatnie
tym większe
im większa różnica $x_i - \bar{x}$

Gdy w wyniku serii pomiarowej dostaniemy n pomiarów:
 $x_1, x_2, x_3, \dots, x_n$, wtedy

wartość pomiaru

$$\rightarrow X = \bar{x} \pm \Delta x = \bar{x} \pm k \cdot s(\bar{x})$$

wartość średnia   niepewność   stopień ufności

Typy niepewności

- Typ A. Niepewność w tym przypadku wyznaczamy z serii pomiarowej i wtedy:

- wynik pomiaru jest dany średnią

$$\bar{X} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i$$

- niepewność pomiaru jest wyznaczona jej odchyleniem standardowym

$$\Delta X = k s(\bar{x})$$

- Typ B. Nie występuje tutaj rozrzut wyników, tj. wszystkie wyniki są takie same. W tym przypadku głównym czynnikiem powodującym błąd jest niepewność przyrządu pomiarowego.

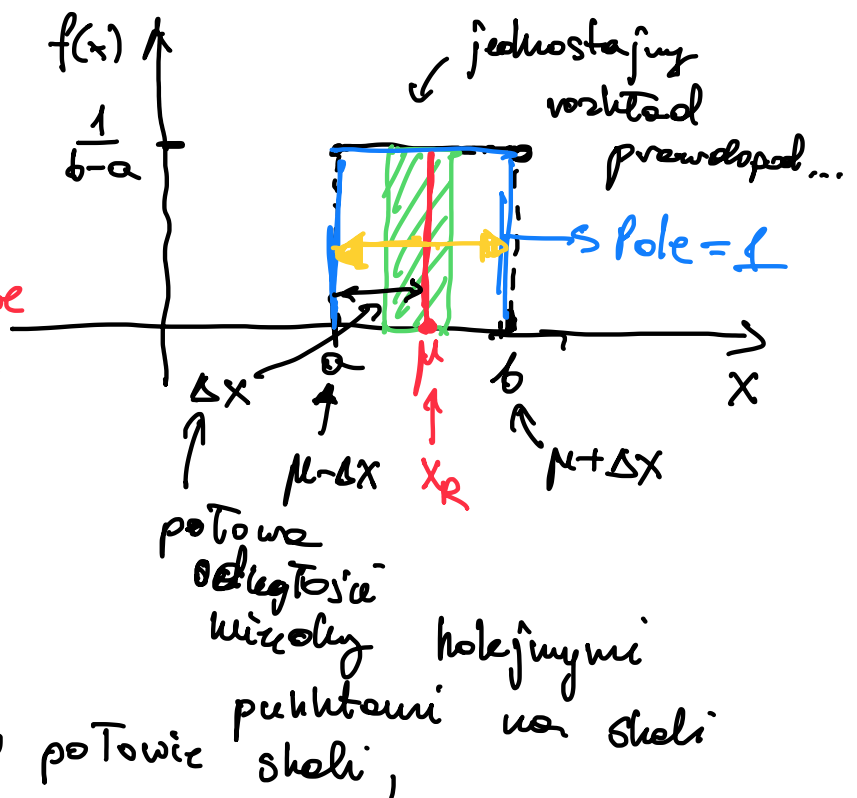

$$\mu = \frac{a+b}{2}$$

$$\sigma^2 = \frac{(b-a)^2}{12}$$

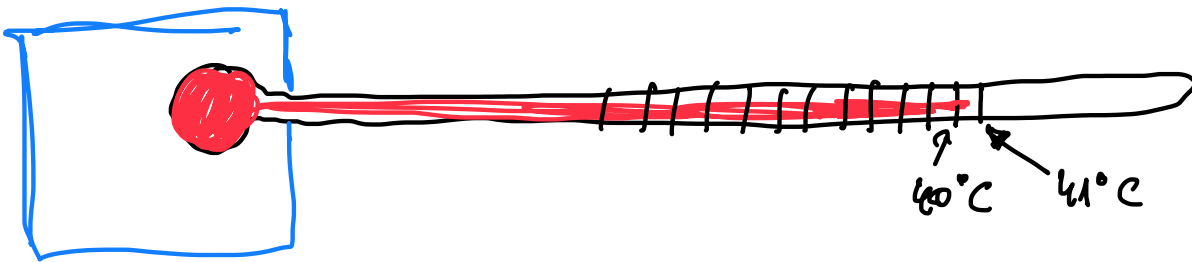
↑ odchylenie standardowe dla tego rozkładu

$$s(\bar{x}) = \sqrt{\sigma^2} = \frac{\Delta X}{\sqrt{3}}$$

$\bar{X}$ - wartość która wypadła by w potowic skali, punktemi uszeli,

$$\text{niepewność pomiaru} = \frac{\Delta X}{\sqrt{3}}$$

$$2\Delta x = 1^\circ\text{C}$$

$$\Delta x = 0,5^\circ\text{C}$$

$$X = 40,5^\circ\text{C} \pm \frac{0,5^\circ\text{C}}{\sqrt{3}} = 40,5^\circ\text{C} \pm 0,3^\circ\text{C}$$

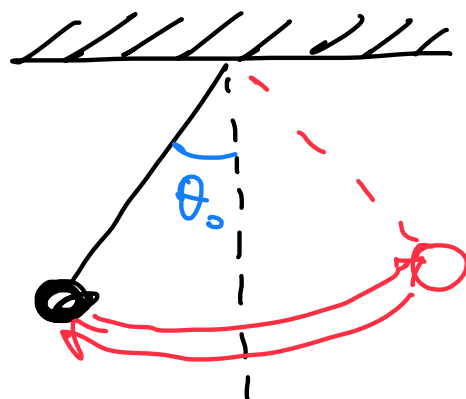
W domu spróbujcie wykonać pomiar okresu drgań wahadła matematycznego:

1) Po pierwsze wykonajcie serię pomiarów w której pojedynczy pomiar jest dany po prostu przez pomiar pojedynczego okresu, a później wykonajcie analogiczny pomiar w którym pojedynczy punkt pomiarowy jest czasem po 10 okresach podzielonym przez 10. Który z tych pomiarów jest dokładniejszy?

2) Okres drgań wahadła zależy od początkowego wychYLENIA θ_0 spróbuj wyznaczyć jak wygląda funkcja $T(\theta_0)$ powyżej $\theta_0 = 15^\circ$ powinno być widoczne odchylenie od wzoru na okres wahadła $T = 2\pi\sqrt{\frac{l}{g}}$ zwanego ze szkoły.

$$T = f(\theta_0) \sqrt{\frac{l}{g}}$$

↑
początkowy
kąt wychYLENIA

$$\theta_0 < 15^\circ \rightarrow f(\theta_0) = 2\pi$$